

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1197/2021

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Παπουτσιδάκη Νίκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μάγκου Σοφία-Μαρία, Πρωτοδίκη, Ασημάκου Παναγιώτα, Πάρεδρο-Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Βασιλοπούλου Βασιλική.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 21.01.2021, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: του , κατοίκου , οδός , αριθμός , με ΑΦΜ , ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Γαλάνη Γεωργίου, δυνάμει του από 13.05.2019 ιδιωτικού εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας, με βεβαιωμένη τη γνησιότητα της υπογραφής του και κατέθεσε προτάσεις, ενώ προκαταβλήθηκε και η αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου του (βλ. υπ' αριθμ. / 12.05.2019 γραμμάτιο προείσπραξης ΔΣΑ).

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1. του και 2. του , κατοίκων αμοτέρων , οδός , αριθμός , οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους , δυνάμει των από 11.05.2019 ιδιωτικών εγγράφων παροχής πληρεξουσιότητας, με βεβαιωμένη τη γνησιότητα των υπογραφών τους και κατέθεσαν

προτάσεις, ενώ προκαταβλήθηκε και η αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου τους (βλ. υπ' αριθμ. ... / 15.05.2019 γραμμάτιο προείσπραξης ΔΣΑ). Σημειώνεται ότι παραδεκτώς παρίστανται οι εναγόμενοι, έχοντας προσκομίσει ένα γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και κρατήσεων κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 61, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή της με το άρθρο 12 του ν. 4745/2020, καθώς ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους παρίσταται άπαξ, ανεξαρτήτως του αριθμού των εντολέων που εκπροσωπεί, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τον ενάγοντα με τις προτάσεις του.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 01.02.2019 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμούς κατάθεσης ... /2019, προσδιορίστηκε με πράξη ορισμού δικασίμου του αρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικών του Δικαστηρίου να συζητηθεί, μετά το πέρας των προθεσμιών των άρθρων 237 και 238 ΚΠολΔ και το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και ενεγράφη στο πινάκιο. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν κατά την τυπική συζήτηση στο ακροατήριο, όπως προκύπτει από τα πρακτικά, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους στις νομότυπα και εμπρόθεσμα προκατατεθειμένες έγγραφες προτάσεις τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 01.02.2019 αγωγή του, με γενικό και ειδικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου ... και ..., αντίστοιχα, και επιδόθηκε νομίμως, εντός της οριζόμενης από το άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ τριακονθήμερης προθεσμίας στους εναγόμενους (βλ. τις με αριθμούς ... και ... από ... 2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιώς με έδρα την Αθήνα ... , σχετικά 2^α και 3^α αντίστοιχα). Για την υπόθεση υποβλήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις από τους διαδίκους (βλ. αρ. πρωτ. Οικ. 27002/06.05.2019 εγκ. Υ.Δ.Δ.Α.Δ.), προσδιορίστηκε δε η συζήτηση αυτής, για τη δικάσιμο της 21.01.2021 και με

Θεωρήθηκε
αληθινός
[Signature]

[Signature]

πρωτοβουλία του γραμματέα έγινε η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ΗΑ.

Ι. Κατά το άρθρ. 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει το δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, επιπλέον δε, κατά το άρθρ. 59 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί να καταδικάσει τον υπαίτιο και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσβληθέντος και ειδικότερα να τον υποχρεώσει (τον υπαίτιο) σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Προστατεύεται έτσι με τα παραπάνω άρθρα η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρ. 2 § 1 του Συντάγματος (ΑΠ 1735/2009), αποτελεί δε η προσωπικότητα πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν μεν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επί μέρους εκδηλώσεις - εκφάνσεις (πλευρές) του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, όμως η προσβολή της προσωπικότητας σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις αυτές ουνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας της προσωπικότητας. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου, είναι δε τιμή η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία που έχει λόγω της συμμόρφωσής του με τις νομικές και ηθικές του υποχρεώσεις, ενώ υπόληψη είναι η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την κοινωνική του αξία συνεπεία των ιδιοτήτων και ικανοτήτων του για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματος του. Στην περίπτωση αυτή η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας συνιστά ασφαλώς ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας (ΑΠ 167/2000), οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρ. 914, 919, 920 και 932 ΑΚ, ιδίως για την αποκατάσταση της τυχόν υλικής ζημίας του προσβληθέντος (άρθρ. 57 § 2 ΑΚ), ενώ αδιάφορη για το χαρακτήρα της προσβολής ως παράνομης είναι η φύση της διάταξης που ενδέχεται με την προσβολή να παραβιάζεται και η οποία έτσι μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε κλάδο ή τμήμα του δικαίου (ΑΠ 129/2020, Νόμος). Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως ψευδή καταμήνυση, για τη στοιχειοθέτηση της οποίας

απαιτείται η πράξη, που αποδίδεται σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα να είναι αξιόποινη ή πειθαρχικώς κολάσιμη και ψευδής, ο υπαίτιος να γνώριζε την αναλήθεια και να απέβλεπε, με αυτήν, στην κίνηση ποινικής ή πειθαρχικής αξιώσεως εκείνου, κατά του οποίου στρέφεται η καταγγελία του αναληθώς εγκαλούντος, εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του ΠΚ. Εξάλλου, για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του ως άνω εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο ενώπιον τρίτου γεγονός είναι κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση του δράστη να ισχυρισθεί ενώπιον τρίτου ή να διαδώσει το βλαπτικό γεγονός, για δε τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, απαιτείται επιπλέον και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Ωστόσο, σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψευδές του γεγονότος, που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, παραμένει όμως η απλή δυσφήμιση, ως προσβάλλουσα επίσης την προσωπικότητα σε βαθμό μη ανεκτό, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες από το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ περιπτώσεις, οι οποίες αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξεως (ΑΠ 474/2020, ιστοσελίδα ΑΠ). Στην απλή δυσφήμιση δε, ο δόλος συνίσταται στη γνώση του δράστη ότι το γεγονός που διαδίδει ή ισχυρίζεται είναι πρόσφορο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και τη θέλησή του να ισχυριστεί ενώπιον τρίτων ή να διαδώσει το βλαπτικό αυτό γεγονός, αρκεί δε και ενδεχόμενος δόλος. Δεν απαιτείται γνώση της αναλήθειας, όπως επί συκοφαντικής δυσφήμισης και η πεποίθηση του δράστη για την αλήθεια ή την αναλήθεια του γεγονότος, δεν αποκλείει το δόλο αυτού (ΑΠ 1671/2011, Νόμος). Άλλωστε, στην έννοια του "τρίτου", σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362-363 ΠΚ, εφόσον δεν θεσπίζεται με αυτές οποιαδήποτε εξαίρεση ή διάκριση, περιλαμβάνεται οποιοδήποτε, πλην του δυσφημιζομένου, φυσικό πρόσωπο ή αρχή, όπως οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι υπάλληλοι του δικαστηρίου, οι δικηγόροι, οι δικαστικοί επιμελητές, τα μέλη πειθαρχικών συμβουλίων, επιτροπών, ανεξάρτητων αρχών κ.λ.π., που έλαβαν γνώση με οποιονδήποτε τρόπο του δυσφημιστικού ισχυρισμού ή της διάδοσης, έστω και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, αρκεί το γεγονός να είναι επιλήψιμο γι' αυτόν,

Θωρήθηκε
7

αποχρήστε
H

62

στον οποίο αποδίδεται (ΟΛΑΠ 3/2021, ιστοσελίδα ΑΠ). II. Περαιτέρω, το άρθρο 919 που ορίζει ότι, όποιος με πρόθεση ζημίωσε άλλον κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, συμπληρώνει τη ρύθμιση του άρθρ. 914 ΑΚ, επεκτείνοντας την αδικοπρακτική ευθύνη σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υφίσταται από τη συμπεριφορά προσώπου προσβολή δικαιώματος ή έννομου συμφέροντος άλλου, ούτε παραβίαση συγκεκριμένης διάταξης νόμου, ωστόσο το περί δικαίου και ηθικής αίσθημα απαιτεί αποκατάσταση της ζημίας. Ανάγεται έτσι σε αυτοτελή αδικοπραξία, που γεννάει υποχρέωση προς αποζημίωση, αλλά και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης κατά το άρθρ. 932 ΑΚ, η αντίθετη προς τα χρηστά ήθη συμπεριφορά, εφόσον αυτή έγινε με πρόθεση επαγωγής ζημίας σε άλλον (ΟΛΑΠ 10/1991). Ειδικότερα προϋποθέσεις της ευθύνης κατά το άρθρ. 919 ΑΚ είναι η ύπαρξη ανθρώπινης συμπεριφοράς, δηλαδή πράξης ή παράλειψης, αντίθετης προς τα χρηστά ήθη, η οποία έγινε με πρόθεση επαγωγής ζημίας και προκάλεσε πράγματι σε αιτιώδη μ' αυτή συνάφεια ζημία σε άλλον, δηλαδή πρέπει η συμπεριφορά του δράστη, κατά το χρόνο και τις συνθήκες που έλαβε χώρα, να ήταν ικανή κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων και χωρίς τη μεσολάβηση άλλου περιστατικού, να επιφέρει και πράγματι επέφερε τη συγκεκριμένη ζημία κατά τρόπο αντίθετο προς τις επιταγές της κυρίαρχης κοινωνικής και συναλλακτικής ηθικής. Αδιάφορο είναι αν ο δράστης είχε ή όχι συνείδηση του παράνομου ή ανήθικου χαρακτήρα της συμπεριφοράς του, είναι όμως αναγκαίο για την ύπαρξη ευθύνης του κατά το άρθρο 919 ΑΚ να ενήργησε με πρόθεση βλάβης, που σημαίνει ότι πρέπει να γνώριζε ότι με τη συμπεριφορά του θα ζημιωνόταν κάποιος άλλος και να ήθελε την πρόκληση της ζημίας, έστω και αν αυτός δεν ήταν ο αποκλειστικός σκοπός του, αρκεί δε και ο ενδεχόμενος δόλος του, όπως συμβαίνει όταν γνώριζε ως ενδεχόμενη την πρόκληση ζημίας από τη συμπεριφορά του και παρόλα αυτά προχώρησε στην επιζήμια συμπεριφορά του (ΑΠ 2027/2014, 1664/2014, 43/2013, 900/2011, 1652/2006, 55/2003 ηλεκτρονική ιστοσελίδα ΑΠ). III. Εξάλλου, ως αστικό αδίκημα η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικά και σε απλή αμέλεια του δράστη. Ειδικότερα, κατά τη διάταξη του άρθρου 920 ΑΚ, όποιος γνωρίζοντας ή υπαίτια αγνοώντας υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι

προϋποθέσεις για την εφαρμογή της είναι: α) υποστήριξη ή διάδοση αναληθών ειδήσεων. Οι υποστηριζόμενες ή διαδιδόμενες ειδήσεις πρέπει να είναι σαφείς και συγκεκριμένες και να αναφέρονται σε ορισμένα γεγονότα, επιπλέον δε να αποδεικνύονται και αναληθείς, με την έννοια να μην αληθεύει εξ ολοκλήρου το σχετικό γεγονός ή να παρουσιάζεται αυτό παραποιημένο. Αν το σχετικό γεγονός αληθεύει, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της άνω διάταξης, είναι όμως δυνατόν να συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 919 ΑΚ. β) Γνώση ή υπαίτια άγνοια της αναλήθειας. Δηλαδή, αυτός που υποστηρίζει ή διαδίδει τις αναληθείς ειδήσεις πρέπει να γνωρίζει ή υπαίτιως (από αμέλεια) να αγνοεί την αναλήθεια αυτών. Το στοιχείο αυτό ανταποκρίνεται στην έννοια του πταίσματος και με τις δύο γνωστές μορφές (330 ΑΚ), δηλαδή του δόλου (γνώση της αναλήθειας) και της αμέλειας (άγνοια της αναλήθειας, επειδή δεν καταβλήθηκε η απαιτούμενη στις συναλλαγές επιμέλεια). Πρόθεση του διαδίδοντος να προξενήσει βλάβη στο θιγόμενο δεν απαιτείται. Η ζημία του βλαπτομένου πρέπει να προήλθε αιτιωδώς από τη διάδοση ή την υποστήριξη των αναληθών ειδήσεων, γ) Κίνδυνος για την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον του προσώπου. Οι διαδιδόμενες αναληθείς ειδήσεις πρέπει επιπλέον να εκθέτουν αιτιωδώς και πραγματικώς σε κίνδυνο ένα από τα περιοριστικώς διαλαμβανόμενα στο πιο πάνω άρθρο αγαθά του φυσικού ή νομικού προσώπου. Δεν αρκεί η διαπίστωση ότι αφηρημένως είναι ικανές να εκθέσουν σε κίνδυνο τα εν λόγω αγαθά και δ) Ζημία. Τελευταία προϋπόθεση για την ύπαρξη αξίωσης από το άρθρο 920 ΑΚ, είναι η απόδειξη (περιουσιακής) ζημίας, η οποία προκαλείται αιτιωδώς από την έκθεση σε κίνδυνο ενός από τα πιο πάνω αγαθά (ΑΠ 474/2020, ΕφΛαρ 85/2016, ΕφΑθ 3486/2010, ΕφΑθ 2606/2010, Νόμος). IV. Στην περίπτωση κατά την οποία το ίδιο βιοτικό συμβάν υπάγεται σε περισσότερες διατάξεις που θεμελιώνουν αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (άρθρα ΑΚ 914, 919, 920, 59), τότε πρόκειται για μια ενιαία αξίωση ηθικής βλάβης, η οποία ερείδεται σε περισσότερες νομικές βάσεις. Η τελευταία είναι περίπτωση συρροής περισσότερων νομικών βάσεων της αυτής και ενιαίας αξίωσης. Αντίστοιχα, ο δανειστής δικαιούται να στηρίξει την αξίωσή του σε οποιαδήποτε από τις περισσότερες βάσεις ή και σε όλες κατά ισοδύναμο ή επικουρικό τρόπο (βλ. ΑΠ 292/2020, 129/2020, 1412/2019, πρβλ. ΑΠ 1596/2014, ΕφΠειρ 749/2018, Νόμος). V. Τέλος, από τη διάταξη του

Θιγόμενος
ή
επάγγελμα
ή
μέλλον
✓

2

άρθρου 57 ΑΚ προκύπτει ότι σχετικά με την αξίωση παράλειψης προσβολής της προσωπικότητας στο μέλλον πρέπει- κατ'άρθρον 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ- να γίνεται στην αγωγή σαφής επίκληση περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της προσωπικότητας του προσβληθέντος από νέα όμοια αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγόμενου (ΕφΑθ 476/19, ΕφΠειρ 514/2015, ΕφΘεσ 77/2007 ΕΕμπΔ 2007, 504, ΕφΘεσ 2645/2002 Αρμ 2004, 860, ΕφΛαρ 431/2000 ΕλλΔνη 2001, 499, Νόμος).

Ο ενάγων, στην προκειμένη περίπτωση, εκθέτει με την υπό κρίση αγωγή του, όπως αυτή εκτιμάται, ότι οι εναγόμενοι προσέβαλαν την προσωπικότητά του, η πρώτη εναγομένη δια ψευδούς καταμηνύσεως για τις πράξεις που περιγράφονται αναλυτικά στην αγωγή και δια της συνοδευόμενης αυτήν ένορκης εξέτασης μηνυτή και ο δεύτερος εναγόμενος δια ψευδούς ένορκης βεβαίωσης, με την οποία επιβεβαίωσε το ψευδές περιεχόμενο της μηνύσεως της πρώτης εναγομένης και αδελφής του. Ότι οι εναγόμενοι προέβησαν στις ανωτέρω πράξεις με δόλο και, εξαιτίας των πράξεων αυτών, ο ενάγων δαπάνησε το ποσό των 1.500 ευρώ, για να προετοιμάσει τις έγγραφες εξηγήσεις του, ενώπιον των ανακριτικών αρχών, ενώ λόγω της ψυχικής κατάστασης, στην οποία περιήλθε, αναγκάστηκε να απέχει για περισσότερες από τρεις εβδομάδες από την εργασία του και να ακυρώσει όλες τις επαγγελματικές συναντήσεις του για το μήνα Δεκέμβριο του έτους 2018, προκειμένου να καταθέσει στον ανακριτή στις 07.01.2019, ημερομηνία κατά την οποία έλαβε προθεσμία κατάθεσης απολογητικού υπομνήματος. Ότι από τις συναντήσεις αυτές, δύο εκ των οποίων εξειδικεύονται στην αγωγή, θα αποκόμιζε καθαρό κέρδος τουλάχιστον 30.000 ευρώ, ενώ από την αποχή από την εργασία του για ένα μήνα, απώλεσε 20.000 ευρώ, λαμβάνοντας υπόψη τα μηνιαία εισοδήματά του. Ότι, έως ότου αποκατασταθεί η ομαλότητα στην επαγγελματική του κατάσταση, εκτιμάται ότι θα επέλθει επιπρόσθετη ζημία της τάξεως των 60.000 ευρώ, λόγω της αποχής που αναγκάστηκε να έχει από την εργασία του. Ότι τέλος, η ηθική βλάβη που προκλήθηκε σε αυτόν ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 680.000 ευρώ. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, ο ενάγων ζητεί, κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αιτήματος της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό στο σύνολό του, που έγινε με τις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις του (άρθρα 223, 295 παρ. 1 εδ. β', 297 ΚΠολΔ) 1)

να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι υποχρεούνται να του καταβάλουν με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής: α) το ποσό των 111.500 ευρώ εις ολόκληρον για την αποκατάσταση της περιουσιακής του ζημίας, το οποίο, ως άνω, αποτελείται από τα επιμέρους κονδύλια των: i.) 1.500 ευρώ, ii) 30.000 ευρώ, iii) 20.000 ευρώ και iv) 60.000 ευρώ, β) το ποσό των 680.000 ευρώ για την αποκατάσταση της μη περιουσιακής του ζημίας, 2) να διαταχθεί η παράλειψη της προσβολής στο μέλλον με την απειλή χρηματικής ποινής 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί, 3) να διαταχθεί ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης η προσωπική κράτηση των εναγομένων για ένα έτος, 4) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, πλην της διάταξης για την προσωπική κράτηση και τέλος, 5) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στη δικαστική του δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται, για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά την παρούσα διαδικασία, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 7, 8, 9, 12, 14 παρ. 2, 18, 31 και 35 ΚΠολΔ). Είναι δε, ορισμένη, πλην: του αιτήματος υπό (1 iv) για το κονδύλιο των 60.000 ευρώ), το οποίο πρέπει να απορριφθεί, ως απαράδεκτο, λόγω αοριστίας, διότι ο ενάγων δεν εξειδικεύει, πώς προέκυψε το εν λόγω ποσό, ούτε και ποιο είναι το διάστημα, κατά το οποίο αναγκάστηκε να απέχει από την εργασία του, ενώ δεν προκύπτει και σε τι διαφέρει το εν λόγω κονδύλιο, από το κονδύλιο των 20.000 ευρώ που ζητεί επίσης, λόγω της αποχής από την εργασία του, οι δε ισχυρισμοί του περί διατήρησης των δυσμενών συνεπειών της αδικοπραξίας, μέχρι να επανέλθει η ομαλότητα στα επαγγελματικά του είναι παντελώς αόριστοι, ανεξαρτήτως της νομικής αβασιμότητας του εν λόγω κονδυλίου (βλ. κατωτέρω υπό Α) και του αιτήματος υπό 2, το οποίο πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αόριστο, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα πρόταση υπό IV, διότι στο δικόγραφο της αγωγής δεν γίνεται επίκληση περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει η ύπαρξη βάσιμης απειλής και πραγματικού κινδύνου επικείμενης προσβολής της προσωπικότητας του προσβληθέντος από όμοια αδικοπρακτική συμπεριφορά, αλλά ο ενάγων εξαντλείται στο να εκθέσει την έως τώρα συμπεριφορά των εναγομένων, από την οποία προέκυψε η προσβολή, η οποία όμως, ακόμη και αν τα αποτελέσματά της παραμένουν, δεν αρκεί για να συναχθεί και κίνδυνος επανάληψής της στο μέλλον. Σημειώνεται

Θεωρήθηκε
7
Αγωγή τριπ
H

ότι τα πραγματικά περιστατικά, με τα οποία ενδύει το εν λόγω αίτημα στην προσθήκη των προτάσεών του, όπως ότι τον έχει κατονομάσει ως «συνεργάτη» ατόμου, φερομένου ως τελέσαντος απάτες, τόσο στις εξώδικες προσκλήσεις που απέστειλε στο τελευταίο, όσο και στις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και αγωγή που έστρεψε εναντίον του (τελευταίου) και επομένως είναι βάσιμος, κατά τους ισχυρισμούς του, ο κίνδυνος συνέχισης της προσβολής, απαραδέκτως προβάλλονται στο στάδιο αυτό, διότι τα συνδέει το πρώτον με τη βασιμότητα του κινδύνου επανάληψης της προσβολής στο μέλλον. Περαιτέρω, είναι και νόμιμη, ως ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 920, 932 ΑΚ, 224, 229, 362, 363 ΠΚ, 176, 191 παρ.2, ΚΠολΔ, πλην των αιτημάτων: Α) υπό 1α)iii, το οποίο πρέπει να απορριφθεί, ως μη νόμιμο, για το κονδύλιο των 20.000 ευρώ, καθώς και αληθές υποτιθέμενο το γεγονός της μηνιαίας αποχής του από την εργασία του που εκθέτει στην αγωγή, δεν συνδέεται αιτιωδώς με την φερόμενη ως τελεσθείσα αδικοπραξία, με την έννοια ότι δεν υπάρχει πρόσφορη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συγκεκριμένης ζημίας και του νομίμου λόγου ευθύνης, καθώς κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η προσβολή της προσωπικότητας με τις περιστάσεις που εκτίθενται στην αγωγή, δεν θεωρείται πρόσφορη αιτία της επελθούσας ως άνω ζημίας (ΑΠ 1370/2019, 403/2017, Νόμος). Β) υπό 3, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, διότι η προσωπική κράτηση προϋποθέτει εκτελεστό τίτλο, και τέτοιον αποτελούν οι καταψηφιστικές αποφάσεις, και όχι εκείνες που προβαίνουν σε αναγνώριση δικαιώματος (ΜΠρΠατρ175/2020, Νόμος, ΠολΠρΑθ 7095/1989, ΑρχΝ (1991), 238), Γ) Υπό 4, το οποίο, μετά τον παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με τις προτάσεις, κατέστη μη νόμιμο, καθόσον δεν νοείται αναγκαστική εκτέλεση επί αναγνωριστικών αποφάσεων που στερούνται εκτελεστότητας (ΕφΠειρ 107/2019 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 847/2018 ΔΕΕ 2018,764, ΕφΑθ 628/2003 ΕλλΔνη 2004,1470). Σημειώνεται ότι ως προς την αξίωση για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, αυτή εκτιμάται από το σύνολο του δικογράφου, ως ενιαία και στηριζόμενη σε πλείονες της μιας διατάξεις, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στη μείζονα σκέψη υπό ΙΙΙ. Επομένως, πρέπει η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, καθώς επικράτησε, στο παρόν Δικαστήριο, κατά πλειοψηφία η άποψη ότι δεν απαιτείται για την προκειμένη από 04.02.2019 αγωγή η καταβολή

δικαστικού ενσήμου με τις ακόλουθες σκέψεις: με το άρθρο 42 Ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019) ορίζεται ότι «Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 1544/1942 (Α' 189), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 70 του Ν. 3994/2011 (Α' 165), το άρθρο 21 του Ν. 4055/2012 (Α' 51) και το άρθρο 33 του Ν. 4446/2016 (Α' 240), αντικαθίσταται ως εξής: «3. Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του Ν. ΓΠΝ/1912, δεν υπόκεινται οι αναγνωριστικές αγωγές για όλες τις διαφορές που υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων και των μονομελών πρωτοδικείων, καθώς και οι αγωγές για την εξάλειψη υποθήκης και προσημείωσης και εκείνες που αφορούν την ακύρωση πλειστηριασμού.». 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς αναγνωριστικές αγωγές, για τις οποίες η πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο διενεργείται μετά την 1η Ιανουαρίου 2020, καθώς και στις αγωγές που έχουν ασκηθεί ως καταψηφιστικές, πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον έχουν ήδη μετατραπεί ή μετατραπούν σε αναγνωριστικές μετά τη δημοσίευσή του και εισαχθούν σε πρώτη συζήτηση μετά την ως άνω ημερομηνία». Από τη διάταξη αυτή καθίσταται σαφές ότι στις εκκρεμείς ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου αναγνωριστικές αγωγές, είτε αυτές ασκήθηκαν εξ αρχής ως αναγνωριστικές είτε ως καταψηφιστικές, που ετράπησαν ακολούθως (πριν ή μετά τη δημοσίευση του παραπάνω νόμου) σε αναγνωριστικές και εισήχθησαν προς πρώτη συζήτηση μετά την 01/01/2020, απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, κατ' άρθρο 2 Ν. ΓΠΝ/1912. Ωστόσο, η εν λόγω διάταξη, στην έκταση που επιβάλλει την υποχρέωση καταβολής δικαστικού ενσήμου στις εκκρεμείς αναγνωριστικές αγωγές, για τις οποίες η πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο διενεργείται μετά την 1η Ιανουαρίου 2020, καθώς και στις αγωγές που είχαν ασκηθεί ως καταψηφιστικές πριν από τη δημοσίευση του ανωτέρω νόμου, εφόσον έχουν ήδη μετατραπεί ή μετατραπούν σε αναγνωριστικές μετά τη δημοσίευσή του και εισαχθούν σε πρώτη συζήτηση μετά την ως άνω ημερομηνία, είναι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, αντισυνταγματική και, άρα, ανεφάρμοστη, ως αντίθετη στα άρθρα 4 και 20 του Συντάγματος και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, για τον λόγο ότι αιφνιδιάζει τους ενάγοντες, επιβάλλοντάς τους αναδρομικά, υπέρμετρα δυσανάλογη, για τον επιδιωκόμενο σκοπό, οικονομική επιβάρυνση, την οποία δεν είχαν υπολογίσει, κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής ή τροπής του αιτήματός της σε αναγνωριστικό, δεδομένου ότι δεν

Θιωρίσκει

ενημέρωσε

υπήρχε κατά τον κρίσιμο εκείνο χρόνο τέτοια υποχρέωση (ΠΠρΘεσ 5352/2020 ΤΝΠ Νόμος). Κατά τη γνώμη όμως ενός μέλους του Δικαστηρίου και συγκεκριμένα της πρωτοδίκου Μάγκου Σοφίας-Μαρίας, απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου για την υπό κρίση αγωγή, καθώς οι ως άνω διατάξεις ουδόλως παρεμποδίζουν την ελεύθερη πρόσβαση κάθε πολίτη στη δικαιοσύνη και εντεύθεν δεν αντίκεινται στο άρθρο 20 του Συντάγματος, ούτε στο άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α (ΠΠΑ 75/2016 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΠΠΑ 1472/2016 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΠΠΑ 353/2015 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»).

Από το σύνολο των αποδεικτικών μέσων και ειδικότερα από όλα τα νομίμως επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε για άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα, χωρίς να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από τα μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα, από τα ταυτάριθμα με την απόφαση πρακτικά, από τις με αριθμούς α) 1137/2019 ένορκη βεβαίωση, την οποία προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων, η οποία δόθηκε ενώπιον της Συμβολαιογράφου Χαλανδρίου (αριθμός 1137/2019), μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εναγομένων (βλ. εκθέσεις επίδοσης 1137/2019, 1137/2019 του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιώς, β) 1137/2019 ένορκη βεβαίωση, την οποία προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων, η οποία δόθηκε ενώπιον της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου Χαλανδρίου (αριθμός 1137/2019), μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εναγομένων (βλ. εκθέσεις επίδοσης 1137/2019, 1137/2019 του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιώς και από όσα συνομολογούν οι διάδικοι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: το 2014 ο ενάγων γνωρίστηκε με τον [αριθμός], τον οποίο του συνέστησε πρώην συνάδελφός του, ονόματι [αριθμός], γεγονός το οποίο παραδέχεται ο τελευταίος στην προσκομιζόμενη -ως άνω- με αριθμό 1137/2019 ένορκη βεβαίωσή του, ως άτομο που διατηρούσε Χρηματιστηριακή-Επενδυτική Εταιρεία στην [αριθμός] και εκείνο το διάστημα άνοιγε γραφεία και στην Αθήνα και συγκεκριμένα επί της [αριθμός] στη [αριθμός]. Ο ενάγων συναντήθηκε σε καφετέρια της [αριθμός]

με τον , συνοδευόμενος από πρώην συνάδελφό του και κατά τη συνάντησή τους του παρουσίασε διεξοδικά τις επενδυτικές υπηρεσίες που αυτός (ο) παρείχε σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό, αλλά και άρθρα του στον τύπο για τις επενδύσεις και τη χρηματιστηριακή αγορά, προς απόδειξη των επενδυτικών του ικανοτήτων. Τελικώς, ο ενάγων πείστηκε για τις ικανότητες και τη φερεγγυότητα του και υπό τον φόβο «κουρέματος» των καταθέσεών του, αποφάσισε να επενδύσει χρηματικό ποσό ύψους 244.000 ευρώ, από το οποίο το ποσό των 210.000 ευρώ ήταν μετρητά και το λοιπό (ύψους 34.000 ευρώ) μετοχές. Ως απόδειξη της καταβολής του ανωτέρω κεφαλαίου υπεγράφη στις 02.07.2014 εικονικό ιδιωτικό συμφωνητικό ατόκου δανείου, διάρκειας ενός έτους, μεταξύ του ενάγοντος και του , ενώ στην πραγματικότητα η αληθής βούληση των μερών ήταν η παροχή επενδυτικών υπηρεσιών και ο λόγος που δεν συνήφθη εμφανώς ως τέτοια, ήταν επειδή ο ισχυρίστηκε ότι αδυνατούσε να εκδώσει απόδειξη, διότι δεν είχε ακόμη τακτοποιήσει την άδεια λειτουργίας της νέας του εταιρείας. Τον του 2015 ο και, ενώ μέχρι τότε δεν του είχε παραδώσει κάποια απόδειξη της επενδύσεώς του, παρά τις οχλήσεις του ενάγοντος, του παρέδωσε για πρώτη φορά ένα χρηματικό ποσό ύψους 7.000 ευρώ, ως προκαταβολή των αποδόσεων του κεφαλαίου του και το ίδιο επαναλήφθηκε και τον . Περί τα τέλη του 2015 ο τον ενημέρωσε ότι δεν μπορεί να του επιστρέψει ολόκληρο το κεφάλαιο της επενδύσεώς του, λόγω των περιορισμών που είχαν επιβληθεί στην ελευθερία κίνησης κεφαλαίων (capital controls). Την 01.07.2015 συνήψαν νέο εικονικό ιδιωτικό συμφωνητικό ατόκου δανείου, διάρκειας ενός έτους και ύψους 224.000 ευρώ, το οποίο συνήφθη κατόπιν απαιτήσεως του ενάγοντος, προς εξασφάλισή του, καθώς το επενδυθέν με το προηγούμενο, ως άνω ιδιωτικό συμφωνητικό από 02.07.2014, δεν του είχε ακόμη επιστραφεί. Σποραδικά δε, κατά το διάστημα από το Σεπτέμβριο του 2015 έως και τον Δεκέμβριο του 2017, κατατίθεντο σε λογαριασμούς του ενάγοντος ποσά, ως απόδοση των επενδύσεων, στις οποίες είχε προβεί ο . Μεταξύ των ποσών αυτών, ποσό ύψους 2.000 ευρώ προερχόμενο από λογαριασμό της πρώτης εναγομένης, την οποία παρέστησε ψευδώς ο στον ενάγοντα, ως συνεργάτιδά του, χωρίς ποτέ να γνωριστούν δια ζώσης, κατατέθηκε σε λογαριασμό του ενάγοντος την 08.02.2017 (βλ. σχετικό

Θιωρίθηκε

Αποχρήστη



με αριθμό 10 που προσκομίζουν και επικαλούνται οι εναγόμενοι). Προσέτι δε, την 26.02.2017 εξεδόθη ανακοίνωση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, με την οποία ενημέρωνε το επενδυτικό κοινό ότι ο [] δεν δύναται να παρέχει επενδυτικές υπηρεσίες και να κατέχει χρήματα επενδυτών. Αλλά και με την από 26.02.2017 ηλεκτρονική επιστολή της [] (επενδυτική εταιρεία) προς τον ενάγοντα, ενημερώθηκε αυτός από το τμήμα υποστήριξής της, ότι κατόπιν της ως άνω ανακοινώσεως, τερμάτισε τη συνεργασία της με τον [], ο οποίος πλέον δρα ανεξάρτητα από εκείνη (βλ. σχετικό με αριθμό 4 που προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων). Στη συνέχεια, με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 1197/2018 επιστολή της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς που απευθύνθηκε στον ενάγοντα, ενημερώθηκε προσωπικά ότι από έλεγχο που διενήργησε η τελευταία στα ως άνω γραφεία του [] στην οδό [], διαπίστωσε ότι η εν λόγω εταιρεία τηρεί στα αρχεία της προσωπικά του στοιχεία και συγκεκριμένα, πέρα από το ονοματεπώνυμό του, τηρεί επιπλέον τους κωδικούς πρόσβασής του σε επενδυτικό λογαριασμό πλατφόρμας συναλλαγών (username και password), αριθμό πιστωτικής/χρεωστικής κάρτας, εκδοθείσα στο όνομά του, ημερομηνία λήξης και τριψήφιο κωδικό ασφαλείας (cnn) αυτής και τον κάλεσε εντός πέντε ημερών να τους γνωρίσει εάν η κατοχή των στοιχείων αυτών είναι σε γνώση του. Καθώς ο [] δεν είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει απέναντι στον ενάγοντα, και αφού ο ενάγων είχε ενημερωθεί για το γεγονός ότι ο πρώτος δεν είχε άδεια να παρέχει επενδυτικές υπηρεσίες, με την από 26.02.2018 αίτησή του ζήτησε την έκδοση διαταγής πληρωμής για ποσό 224.000 ευρώ, η οποία έγινε δεκτή και εξεδόθη η με αριθμό 4059/16.03.2018 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Κατόπιν τούτου και με εκτελεστό τίτλο την ως άνω διαταγή πληρωμής, προέβη σε κατασχέσεις εις χείρας τεσσάρων τραπεζών (βλ. σχετικά με αριθμούς 9, 10, 11, 12, 13 που προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων) πλην όμως διαπιστώθηκε ότι ο [] διέθετε λογαριασμούς με ανεπαρκή υπόλοιπα (βλ. προσκομιζόμενα από τον ενάγοντα μετ' επικλήσεως, σχετικά με αριθμούς 6,7). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι τον Ιανουάριο του 2017 η πρώτη εναγομένη γνώρισε τον [], μέσω του αδελφού της και δευτέρου εναγομένου, ο οποίος προηγουμένως είχε γνωρίσει τον τελευταίο από γνωστά του πρόσωπα σε κάποια καφετέρια. Ομοίως με

Өзгөргөч
 7
 Өзгөргөч




ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Ειδικότερα, η ως άνω απόφαση δέχθηκε, μεταξύ άλλων, ότι ο [] παρουσιάστηκε στην αιτούσα και ήδη πρώτη εναγομένη, ως ειδικός ασφαλιστικών και χρηματοοικονομικών επενδύσεων, επιτυχημένος στον τομέα δραστηριότητάς του, ο οποίος διατηρεί ένα από τα πλέον υπερσύγχρονα επενδυτικά γραφεία της Ευρώπης και ότι αν του εμπιστευόταν τις αποταμιεύσεις της θα είχε εξασφαλισμένο το κεφάλαιό της και εγγυημένο κέρδος ποσοστού 10% ετησίως επί του κεφαλαίου και πέτυχε με τον τρόπο αυτό να την πείσει να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 184.000 ευρώ, συνάπτοντας με αυτήν (πρώτη εναγομένη) εικονικό ιδιωτικό συμφωνητικό ατόκου δανείου ποσού 132.000 ευρώ προς δήθεν εξασφάλισή της. Η ως άνω απόφαση πιθανολόγησε περαιτέρω ότι τα όσα ο [] παρέστησε στην αιτούσα και ήδη πρώτη εναγομένη ήταν ψευδή, καθώς αυτός (ο []) δεν διατηρούσε νόμιμο επενδυτικό γραφείο, ούτε ήταν ειδικός ασφαλιστικών και χρηματοοικονομικών επενδύσεων, ούτε ήταν αληθές ότι θα επένδυε το κεφάλαιό της με κάποιον νόμιμο τρόπο, ώστε να είναι εξασφαλισμένο το κεφάλαιο και να έχει εγγυημένες αποδόσεις. Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι η πρώτη εναγομένη κατέθεσε την από 17.07.2018 μήνυσή της με ΑΒΜ [] / [], την οποία έστρεψε κατά του [], κατά του ενάγοντος και κατά άλλων δέκα έξι ατόμων, με την οποία κατήγγειλε τον [] για αυτουργό απάτης και τους λοιπούς, συμπεριλαμβανομένου και του ενάγοντος, ως συνεργάτες του, για παροχή άμεσης συνδρομής στον πρώτο κατά την τέλεση της απάτης, οι οποίοι κατά το περιεχόμενο της μήνυσης, αφενός συνέβαλαν στην εκταμίευση ποσών από λογαριασμούς της (πρώτης εναγομένης), αφετέρου έθεταν στη διάθεσή του τους τραπεζικούς λογαριασμούς τους, στους οποίους κατατίθεντο χρηματικά ποσά της πρώτης εναγομένης, καθώς και τους λοιπούς-πλην του [] και της τετάρτης των μηνυομένων, γραμματέως του [] - ως αυτουργούς του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και τέλος, όλους τους μηνυόμενους-συμπεριλαμβανομένου και του ενάγοντος- για συγκρότηση και συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, την οποία διηύθυνε ο [] και όλες τις ανωτέρω εγκληματικές πράξεις η πρώτη εναγομένη τοποθέτησε χρονικά στο διάστημα από τον Φεβρουάριο του 2017 έως και το Μάρτιο του 2017. Στην ανωτέρω μήνυσή της, η οποία εκκρεμεί στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης

για κακούργημα, όπως προκύπτει από το από 19.03.2019 πιστοποιητικό πορείας που προσκομίζουν και επικαλούνται οι εναγόμενοι (βλ. σχετικό με αριθμό 7) εκθέτει, μεταξύ άλλων, ότι ο ενάγων από κοινού με τους λοιπούς μηνυομένους, ως συνεργάτες του, συγκρότησαν την ομάδα που στελέχωνε τα γραφεία της χρηματοοικονομικής εταιρείας «/.....», ενώ ορισμένοι εξ αυτών εξέφραζαν δημοσίως τη θετική τους γνώμη και κριτική για το έργο του

Ως προς τον δεύτερο εναγόμενο, αυτός επιβεβαίωσε, κατά το περιεχόμενό της, με τη με αριθμό /19.11.2018 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του συμβολαιογράφου Αθηνών την προαναφερθείσα μήνυση της πρώτης εναγομένης. Όπως όμως αποδείχθηκε, μεταξύ του ενάγοντος και του είχε συμφωνηθεί η παροχή εκ μέρους του τελευταίου επενδυτικών υπηρεσιών, γεγονός που επιβεβαιώνουν και οι ενόρκως καταθέσαντες, όπως ακριβώς είχε συμφωνηθεί και με την πρώτη εναγομένη και μάλιστα ο χρησιμοποίησε την ίδια ακριβώς τακτική εξαπάτησης των υποψηφίων θυμάτων του, αναδεικνύοντας με τον τρόπο αυτό ένα modus operandi. Ειδικότερα, τους παρουσίαζε με εντυπωσιακό τρόπο το βιογραφικό του, εκμεταλλευόταν την επισφαλή οικονομική συγκυρία και την ανασφάλεια που ένιωθαν οι καταθέτες για την διασφάλιση της ακεραιότητας των καταθέσεών τους, υπέγραφε με αυτούς εικονικά ιδιωτικά συμφωνητικά με τους ίδιους ακριβώς όρους, προφασιζόμενους τους ίδιους λόγους για τους οποίους δεν ήταν σε θέση να συνάψει σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και να τους εφοδιάσει με σχετική απόδειξη παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, ενώ είχε καταφέρει να πείσει και τους δύο ότι οι λογαριασμοί, προς τους οποίους κατατίθεντο τα ποσά ή από τους οποίους προέρχονταν οι καταθέσεις των αποδόσεων των κεφαλαίων τους, ανήκαν σε συνεργάτες του. Δεν προκαλεί, εξάλλου, εντύπωση το γεγονός ότι αμφότεροι πίστεψαν ότι υπάρχει ένα οργανωμένο δίκτυο συνεργατών, και δεν αμφισβήτησαν, ότι τα άγνωστα σε αυτούς πρόσωπα, τα οποία εμφανίζονταν στις κινήσεις των λογαριασμών τους, ήταν πράγματι συνεργάτες του , αφού το γεγονός ότι του είχαν εμπιστευτεί ακόμη και τους προσωπικούς τους κωδικούς για να διακινεί τα κεφάλαιά τους και να προβαίνει σε επικερδείς τοποθετήσεις και επενδύσεις αυτών, αποδεικνύει το μέγεθος της εμπιστοσύνης που τους είχε εμπνεύσει, μέσω των ψευδών του παραστάσεων. Έτι περαιτέρω, ο ενάγων, προτού ακόμη λάβει γνώση της

Θεωρήθηκε
Αντιγραφή

42

ασκηθείσας εναντίον του μηνύσεως, για την οποία ενημερώθηκε την 14.12.2018, οπότε και κλήθηκε να παράσχει έγγραφες εξηγήσεις, ως ύποπτος, από τον 18^ο Πταισματοδίκη Αθηνών, είχε ήδη στραφεί δικαστικά εναντίον του με την προρρηθείσα από 26.02.2018 αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής και στη συνέχεια, ήτοι στις 30.04.2018 κοινοποίησε σε τέσσερις διαφορετικές τράπεζες κατασχετήρια εις χείρας των τελευταίων για την ικανοποίηση της απαίτησής του εναντίον του. Εξάλλου, στις 08.02.2017, ημερομηνία κατά την οποία, όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, εμβάσθηκε το ποσό των 2.000 ευρώ από λογαριασμό της πρώτης εναγομένης, σε λογαριασμό του ενάγοντος, ο τελευταίος είχε ληξιπρόθεσμη και απαιτητή αξίωση κατά του και πιστεύοντας στις διαβεβαιώσεις αυτού ότι πρόκειται για μια εκ των συνεργατών του, ήταν αναμενόμενο να μην υποψιαστεί ότι κάτι ύποπτο συνέβαινε, διότι δεν είχε ακόμη καν αντιληφθεί ότι είχε πέσει θύμα απάτης του. , ούτε δε είχε ακόμη εκδοθεί η προαναφερθείσα από 11.12.2017 απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, η οποία ενημέρωνε το επενδυτικό κοινό για τις έκνομες ενέργειες του τελευταίου. Περαιτέρω, ο ενάγων πράγματι δραστηριοποιείτο στο χώρο των επενδύσεων και τηρούσε λογαριασμούς επενδύσεων σε διεθνείς επενδυτικές εταιρείες (βλ. σχετικά με αριθμούς 2, 3 και 4 που προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων) και το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από τις ένορκες βεβαιώσεις που προσκομίζει. Εξάλλου, τα εισοδήματά του που ήταν ιδιαίτερα υψηλά (βλ. προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως σχετικό με αριθμό 1 του ενάγοντος), του επέτρεπαν να ασχολείται με επενδυτικές δραστηριότητες και δικαιολογούν την επιθυμία του να επεκτείνει αυτές, επενδύοντας ακόμη μεγαλύτερα ποσά με την συνδρομή ενός έμπειρου επενδυτή, όπως του είχε παρουσιασθεί ο . Εξ όλων των ανωτέρω αποδεικτικών μέσων που είναι στη διάθεση του Δικαστηρίου, προκύπτει ότι τα καταγγελλόμενα από την πρώτη εναγομένη, τα οποία επιβεβαίωσε με την ένορκη κατάθεσή του ο δεύτερος εναγόμενος είναι ψευδή και ο ενάγων, όχι μόνο δεν ήταν μέλος εγκληματικής οργάνωσης με αρχηγό τον , όχι μόνο δεν νομιμοποιούσε έσοδα από εγκληματική δραστηριότητα και συνέδραμε αυτόν στην τέλεση απατών, αλλά αντίθετα υπήρξε και ο ίδιος θύμα της εγκληματικής συμπεριφοράς του και μάλιστα βρισκόταν σε δικαστική διαμάχη με αυτόν. Η δικαστική δε διαμάχη μεταξύ των τελευταίων διευρύνθηκε, όταν στις 18.03.2019 ο

ενάγων κατέθεσε τη με ΑΒΜ // έγκληση εναντίον του για τα εγκλήματα της κακουργηματικής απάτης, υπεξαίρεσης και το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Εξάλλου, και από την ίδια τη μήνυση της πρώτης εναγομένης δεν προκύπτουν στοιχεία σε βάρος του ενάγοντος και η μόνη ονομαστική αναφορά στο πρόσωπό του γίνεται στο σημείο που η μηνύτρια και ήδη πρώτη εναγομένη αναφέρεται στην από 08.02.2017 μεταφορά του ποσού των 2.000 ευρώ από το λογαριασμό της στο λογαριασμό του ενάγοντος. Είναι δε χαρακτηριστικό, ότι ενώ για άλλα μηνυόμενα άτομα αναφέρει ότι τα συνάντησε κάποιες φορές στα γραφεία του, για τον ενάγοντα αναφέρει ότι είναι παντελώς άγνωστος σε αυτήν. Ωστόσο, παρά το ψεύδος των καταγγελλθέντων από την πρώτη εναγομένη, δεν αποδείχθηκε ότι αυτή (πρώτη εναγομένη) προέβη στην κατάθεση της εν λόγω μήνυσης με δόλο και εν γνώσει της αναλήθειας των καταγγελλθέντων για τους ακόλουθους λόγους. Όπως και η ίδια παραδέχεται στη μήνυσή της και συνομολογεί και ο ίδιος ο ενάγων στην αγωγή του, ο τελευταίος ήταν παντελώς άγνωστο σε εκείνη πρόσωπο (βλ. σελ. 11 της μηνύσεως) και ως εκ τούτου δεν θα ήταν και λογικώς δυνατό να έχει δόλο να στρέψει μια ψευδή μήνυση εναντίον του με πρόθεση να τον βλάψει. Ωστόσο, η δεύτερη εναγομένη γνώριζε ότι τα γεγονότα που ισχυρίστηκε ήταν πρόσφορα να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος. Η πεποίθησή της δε για την αλήθεια των ισχυρισμών της, δεν αποκλείει το δόλο της, ως προς τη γνώση της βλάβης της υπόληψης του ενάγοντος. Τα ίδια, ως άνω, ισχύουν και για τον δεύτερο εναγόμενο, ο οποίος επιβεβαίωσε το περιεχόμενο της μήνυσης της αδελφής του, ήδη πρώτης εναγομένης, δια της ως άνω με αριθμό ένορκης βεβαίωσής του και χωρίς μεν, να βαρύνεται με δόλο ως προς το ψεύδος, γνώριζε ότι τα γεγονότα που ισχυρίστηκε ότι έλαβαν χώρα ήταν πρόσφορα να βλάψουν την τιμή ή την υπόληψη του ενάγοντος. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι εναγόμενοι δεν επικαλούνται οποιοδήποτε λόγο άρσης του αδικού χαρακτήρα της πράξης τους, υπαγόμενο στη διάταξη του άρθρου 367 ΠΚ, η οποία για την ενότητα της έννομης τάξης, εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου και για την πολιτική δίκη αποτελεί ένσταση, ήτοι αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος προσώπου (βλ. ΑΠ 1557/2017, ιστοσελίδα ΑΠ). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι, εξαιτίας της ανωτέρω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς των εναγομένων, προσβλήθηκε η προσωπικότητα του ενάγοντος και ειδικότερα η τιμή και

Θωρήθηκε

Αντίγραφο

Α

Α

η υπόληψή του, εξαιτίας της ανωτέρω προσβολής, εκείνος ταλαιπωρήθηκε ψυχικά και δοκίμασε μεγάλη στεναχώρια, έχοντας υποστεί ηθική βλάβη, το ύψος της οποίας ανέρχεται σε 10.000 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας και ιδίως το είδος και την έκταση της προσβολής, τον βαθμό και το είδος του πταίσματος των εναγομένων και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων, αλλά και τη βαρύτητα των εγκλημάτων, για τα οποία τον κατήγγειλε η πρώτη εναγομένη και επιβεβαίωσε ο δεύτερος εναγόμενος. Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων υπέστη κάποια περιουσιακή ζημία και συγκεκριμένα, ως προς το κονδύλιο των 1.500 ευρώ (υπό 1α περ. i), ποσό το οποίο ισχυρίζεται ότι δαπάνησε, προκειμένου να προετοιμάσει τις έγγραφες εξηγήσεις του, δεν προσκομίζει κάποια απόδειξη παροχής υπηρεσιών για επενδυτικές ή φορολογικές υπηρεσίες ή γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής, ούτε δε και αντίγραφο των εγγράφων εξηγήσεών του, για να διαπιστωθεί, αν πράγματι τις παρέσχε, και το σχετικό κονδύλιο πρέπει να απορριφθεί στην ουσία του. Ως ουσία αβάσιμο πρέπει να απορριφθεί και το κονδύλιο των 30.000 ευρώ (υπό 1α περ. ii), καθώς δεν αποδείχθηκε ότι είχαν προγραμματισθεί οι αναφερόμενες στην αγωγή συναντήσεις στο εξωτερικό, ήτοι με τους νομίμους εκπροσώπους των εταιρειών “...”, στο Λίβανο και στη Βουλγαρία, αντίστοιχα, πολλώ δε μάλλον, ότι αυτές ματαιώθηκαν, λόγω της είδησης για την εκκρεμή ποινική δικογραφία σε βάρος του. Στις προσκομιζόμενες από τον ενάγοντα ένορκες βεβαιώσεις, αφενός δεν εξειδικεύονται από τους ενόρκως βεβαιώσαντες οι ανωτέρω συναντήσεις, παρά μόνο αναφέρονται γενικώς και αορίστως σε ακύρωση ταξιδιών (ή ταξιδιού) που είχε προγραμματίσει για επαγγελματικούς λόγους στο εξωτερικό, τα Χριστουγεννα του 2018, αφετέρου, δεν αναφέρεται ότι η είδηση της εμπλοκής του στην υπόθεση έγινε γνωστή στο εξωτερικό και εξ αυτού του λόγου ματαιώθηκαν, οι εν λόγω συναντήσεις, αλλά συνδέουν τη ματαιώση με την προετοιμασία της κατάθεσης των εγγράφων εξηγήσεών του, ενώπιον της Πταισματοδίκου Αθηνών και μάλιστα ο ... την αποδίδει ρητώς σε πρωτοβουλία του ενάγοντος. Δεν προσκομίζεται δε, κάποιο άλλο αποδεικτικό στοιχείο από τον ενάγοντα, όπως ηλεκτρονική αλληλογραφία με τους νομίμους εκπροσώπους των εν λόγω εταιρειών ή αεροπορικά εισιτήρια για το συγκεκριμένο διάστημα ή οτιδήποτε άλλο που να αποδεικνύει ότι

πράγματι είχαν έρθει σε επαφή και είχαν ορίσει συνάντηση για το συγκεκριμένο διάστημα, ούτε, άλλωστε, αποδεικνύει το ύψος της επελθούσας κατά τους ισχυρισμούς του ζημίας. Ενόψει των ανωτέρω, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι υποχρεούνται να καταβάλουν σε αυτόν, ως χρηματική ικανοποίηση το ποσό των 10.000 ευρώ, εις ολόκληρον, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Τέλος, πρέπει να καταδικασθούν οι εναγόμενοι σε καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση των εναγομένων να καταβάλουν στον ενάγοντα, εις ολόκληρον και νομιμοτόκως, από την επομένη της επίδοσης της επίδικης αγωγής το ποσό των 10.000 ευρώ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους σε μέρος των εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των 400 ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 03.03.2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του, στην Αθήνα, στις 26/4/2021 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

